

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 25 päivänä lokakuuta 1995 N:o 1182—1186

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1182	Valtioneuvoston päätös perunanviljelijälle maksettavasta kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	2799
1183	Valtioneuvoston päätös nurmikasvien siementuotannon kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta	2801
1184	Valtioneuvoston päätös maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	2802
1185	Työministeriön päätös ETY-tyyppihyväksytyjen traktoreiden käytöstä vaarallisissa olosuhteissa annetun valtioneuvoston päätöksen soveltamisesta	2805
1186	Verohallituksen päätös pidätystodistuksen antamisvelvollisuuden rajoittamisesta ja ennakonpidätyksen sekä yhtiöveron hyvityksen hyväksi lukemisesta	2807

N:o 1182

Valtioneuvoston päätös

perunanviljelijälle maksettavasta kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1995

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä
kumonnut 7 päivänä huhtikuuta 1995 antamansa päätöksen (530/95) 6 §:n ja 9 §:n 2 momentin,
muuttanut päätöksen 2 §:n 1 momentin, 3 §:n ja 4 §:n 4 momentin, sekä
lisännyt päätöksen 5 §:ään uuden 2 momentin seuraavasti:

2 §

Tukeen oikeutettu

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan maksaa kasvinsuojelurekisteriin merkitylle perunanviljelijälle, joka viljelee perunaa yli kahden hehtaarin alalla, ei kuitenkaan tärkkelysperunan viljelyalalta. Tukea voidaan maksaa myös viljelijälle, joka viljelee katteen alla varhaisperunaa yli kahden hehtaarin alalla.

3 §

Tuen enimmäismäärät

Maa- ja metsätalousministeriö määrää vuosittain käytettävissä olevan määrärahan rajoissa pinta-alayksiköltä maksettavan tuen

suuruuden sen mukaan kuin jäljempänä 4 §:ssä määrätään. Tuki voi olla enintään 2 700 markkaa hehtaarilta eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1995 maksettavista tuista annetussa valtioneuvoston päätöksessä määritellyillä vyöhykkeillä A ja B ja muualla maassa enintään 2 900 markkaa hehtaarilta. Pienin maksettava tuen määrä on 1 000 markkaa.

4 §

Tuen suuruudesta päättäminen

Maa- ja metsätalousministeriö päättää 10 päivään marraskuuta 1995 mennessä pinta-alalta maksettavan tuen suuruuden. Markkinoiden vakaannuttamisen tarkoituksessa tuki voidaan määrätä eri suuruisiksi sen mu-

kaan, onko viljelijä tehnyt tuotannon markkinoinnista kirjallisen sopimuksen vai ei. Tuen määrän on oltava sama kaikille sopimuksen tehneille viljelijöille ja sen on oltava riippumaton perunan käyttötarkoituksesta.

5 §

Tuen hakeminen

— — — — —
Jos tukea haetaan sopimukseen perustuvan

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1995

viljelyn perusteella, sopimus on liitettävä hakemukseen. Milloin sopimusta ei ole liitetty hakemukseen, hakemusta voidaan tältä osin täydentää 30 päivään marraskuuta 1995 saakka.

—————
Tämä päätös tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1995.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Lainsäädäntöneuvos Maria Teirikko

N:o 1183

Valtioneuvoston päätös**nurmikasvien siementuotannon kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1995

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä muuttanut 7 päivänä huhtikuuta 1995 antamansa päätöksen (531/95) 2 §:n 2 ja 3 momentin seuraavasti:

2 §

Tukeen oikeuttava tuotanto

Tukea maksetaan enintään seuraavalle tuotannon määrälle (ha):

puna-apila	320
timotei	5 000
nurminata	1 200
koiranheinä	30
englanninraiheinä	60

Tukea maksetaan vain sellaisten lajien lajikkeista, jotka on rekisteröity Suomen kansalliseen kasvilajikeluetteloon ja joita lähialueilla tuotettuja rajoitettuja määriä lukuun ottamatta tuotetaan yksinomaan Suomessa. Maa- ja metsätalousministeriö määrää, mistä lajikkeista tukea voidaan edellä mainituilla perusteilla maksaa.

Tämä päätös tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1995.

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1995

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Lainsäädäntöneuvos Maria Teirikko

N:o 1184

Valtioneuvoston päätös**maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1995

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä *muuttanut* maatalouden ympäristötuesta 4 päivänä toukokuuta 1995 annetun valtioneuvoston päätöksen (760/95) 1 §:n 1 momentin, 4 §:n 3 kohdan, 7 ja 9 §:n, 10 §:n 1 momentin 7 kohdan ja 2 momentin, 11 §:n 1 momentin, 14 §:n, 16 §:n 2 ja 3 momentin, 20 §:n, 21 §:n 1 ja 2 momentin, 4 luvun otsikon ja 23 §:n sekä

lisännyt 4 §:ään uuden 2 ja 3 momentin seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Viljelijälle voidaan maksaa tämän päätöksen mukaisesti maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/94) tarkoitettua maatalouden ympäristötukea.

4 §

Maatalouden ympäristötuen myöntämisen yleiset edellytykset

Maatalouden ympäristötukea voidaan maksaa viljelijälle:

3) joka 4 kohdassa tarkoitettua sitoumuksen antamista tai sopimuksen tekemistä edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä on alle 65-vuotias tai jonka puoliso tuolloin on alle 65-vuotias; ja

Jos 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu viljelijä on yhtymä, kuolinpesä tai yhteisö, maatalouden ympäristötukea voidaan maksaa sillä edellytyksellä, että ainakin joku maatilalla asuva tai maatilan hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä asuva yhtiömies, jäsen tai osakas on alle 65-vuotias.

Edellä 1 momentin 3 kohdasta poiketen maatalouden ympäristötukea voidaan maksaa

65 vuotta täyttäneelle viljelijälle, jos kyseessä on 16 §:n 3 momentissa tarkoitettu sopimus.

7 §

Sitoumuksen raukeaminen

Viljelijän antama sitoumus raukeaa ja maatalouden ympäristötuen perustuen maksaminen päättyy sen kalenterivuoden jälkeen, jona viljelijä tai 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu henkilö täyttää 65 vuotta.

9 §

Maatalouden ympäristötuen perustuen määrä

Viljelijälle maksetaan vuosittain, jos 5 §:ssä mainitut edellytykset täyttyvät, sellaiselta 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiselta peltohehtaarilta, joka on määritelty maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain 30 §:ssä, maatalouden ympäristötuen perustukea seuraavasti:

1) viljakasvien, herneen, öljykasvien ja tarkelysperunan osalta A-alueella 1 053 markkaa, B-alueella 597 markkaa, C1-alueella 400 markkaa ja C2-C4-alueilla 253 markkaa;

2) nurmen ja muiden peltoviljelykasvien osalta A-alueella 1 727 markkaa sekä B- ja C-alueilla 850 markkaa;

3) yksivuotisten puutarhakasvien osalta ko-

ko maassa 1 727 markkaa ja monivuotisten puutarhakasvien osalta koko maassa 4 409 markkaa; sekä

4) monivuotisen viherkesannon osalta A-alueella 597 markkaa ja B-alueella 400 markkaa.

10 §

Tukimuodot

Maatalouden ympäristötuen erityistukea voidaan maksaa seuraavien toimenpiteiden aiheuttamien kustannusten ja tulonmenetysten korvaamiseen sekä kannusteena edellyttäen, että toimenpiteen tai toimenpiteiden suorittamisesta tehdään sopimus valtion kanssa:

7) alkuperäisrotujen kasvattaminen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden suorittamisesta voidaan tehdä sopimus ja maatalouden ympäristötuen erityistukea maksaa vain, jos viljelijä on sitoutunut maatalouden ympäristötuen perustukseen liittyvien velvoitteiden noudattamiseen ja sopimus ei ole:

1) 16 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu kosteikon ja laskeutusaltaan perustamista ja hoitoa koskeva sopimus, jossa sopimusala tulee olemaan osa yhteishanketta ja se on yhteishankkeesta vain vähäinen alue; sekä

2) sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta.

11 §

Sopimuksen tekeminen

Viljelijä tekee 10 §:ssä tarkoitettujen sopimuksen sen maaseutuelinkeinopiirin kanssa, jonka toimialueella maatilalan talouskeskus sijaitsee.

14 §

Sopimuksesta luopuminen ja sopimuksen purkaminen

Jos viljelijä luopuu vähintään kaksi vuotta voimassa olleesta tämän päätöksen mukaisesta sopimuksesta, maatalouden ympäristötuen erityistukea maksetaan vain sopimuksen voimassaoloaikaa vastaavasti. Jos viljelijä luopuu sopimuksesta, joka on ollut voimassa vähemmän kuin kaksi vuotta, jo maksettu maatalouden ympäristötuen erityistuki voidaan periä viljelijältä takaisin. Takaisin perittävälle määrälle laskettavaan korkoon sovelletaan maaseu-

tuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/92) 7 §:ää.

Maaseutuelinkeinopiiri voi purkaa tässä päätöksessä tarkoitettujen sopimuksen, jos sopimuksen tehnyt viljelijä on salannut sopimuksen tekemiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä olennaisessa kohdassa virheellisen tiedon taikka jos hän tai maatilalan lähempi omistaja ei noudata sopimuksen ehtoja.

16 §

Suunnitelmiin perustuvat sopimukset

Valumavesien käsittelyä koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu noudattamaan suunnitelmaa kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta, säätösalaajituksesta, kalkkisuodinojitukselta tai sulfaattimaiden kalkitsemisesta.

Maiseman kehittämistä ja hoitoa koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu suunnitelman mukaisesti toteuttamaan maatilaansa koskevat toimenpiteet, joilla kehitetään tai kunnostetaan maisemaa. Perinnebiotoopin hoitoa koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu suunnitelman mukaisesti toteuttamaan maatilaansa koskevat toimenpiteet, joilla hoidetaan tai kunnostetaan perinnebiotooppeja. Tässä momentissa tarkoitettujen sopimusten voidaan tehdä 4 §:n 3 momentissa tarkoitettujen viljelijän kanssa erityisestä syystä, jos viljelijä on toimittanut 6 §:ssä tarkoitettujen sitoumuksen maatalouden ympäristötuen perustukseen liittyvien velvoitteiden noudattamisesta. Viljelijä ei kuitenkaan tässä tapauksessa ole oikeutettu saamaan maatalouden ympäristötuen perustukea.

20 §

Sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta

Alkuperäisrotujen kasvattamista koskevassa sopimuksessa viljelijä sitoutuu kasvattamaan maatilallaan länsi-, itä- tai pohjoissuomenkaria taikka suomenhevosiä, vuohia taikka suomenlampaita.

21 §

Maatalouden ympäristötuen erityistuen määrä

Sopimuksen tehneelle viljelijälle maksetaan vuosittain maatalouden ympäristötuen erityis-

tukea 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiselta sopimukseen sisältyvältä peltohehtaarilta, 1 kohdan b alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta, seuraavasti:

- 1) suunnitelmiin perustuvat sopimukset:
 - a) suojavyöhykkeen perustamista ja hoitoa koskeva sopimus enintään 3 602 markkaa koko maassa;
 - b) muut sopimukset;
 - maatalouden ympäristötuen erityistuki maksetaan hyväksytyjen kustannusten ja tulonmenetysten mukaan mutta enintään 3 602 markkaa hehtaarilta;
- 2) sopimus luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä:
 - a) luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen aikana (kolme vuotta) tukea A-alueella 1 797 markkaa, B-alueella 1 601 markkaa ja C-alueella 1 397 markkaa; sekä
 - b) siirtymisen jälkeen luonnonmukaisen tuotannon tukea koko maassa 702 markkaa;
- 3) sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta: luonnonmukaisen tuotannon tukea koko maassa 702 markkaa;
- 4) sopimus lannan käytön tehostamisesta: 197 markkaa koko maassa;
- 5) sopimus maataloustuotannon laajaperäistämisestä: 302 markkaa koko maassa; ja
- 6) sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta: 498 markkaa eläinyksiköltä.

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1995

Viljelijälle voidaan kuitenkin maksaa samanaikaisesti samaa yksivuotisen kasvin viljelyalaa koskevasta sitoumuksesta ja alaa koskevista sopimuksista yhteensä peltohehtaarilta enintään 2 457 markkaa. Jos viljelijälle maksetaan sopimusten lisäksi monivuotisten puutarhakasvien maatalouden ympäristötuen perustukea, saa korvaus olla yhteensä peltohehtaarilta enintään 4 914 markkaa.

4 luku

Neuvonta, koulutus ja kokeiluhankkeet

23 §

Kokeiluhankkeet

Tukea voidaan myöntää maatalouden ympäristönsuojelua ja -hoitoa sekä maiseman hoitoa ja luonnon monimuotoisuuden edistämistä tilatasolla esitteleviin kokeiluhankkeisiin, joissa kokeillaan uusia menetelmiä, laitteita tai toimintamalleja tai edistetään niiden käyttöönottoa maatiloilla ja maatilojen yhteistoimintahankkeissa. Tukea voidaan myöntää myös kokeiluhankkeisiin, jotka liittyvät luonnonmukaiseen tuotantoon.

Tämä päätös tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1995.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Tiina Malm*

N:o 1185

Työministeriön päätös

ETY-tyyppihyväksytyjen traktoreiden käytöstä vaarallisissa olosuhteissa annetun valtioneuvoston päätöksen soveltamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä lokakuuta 1995

Työministeriö on päättänyt ETY-tyyppihyväksytyjen traktoreiden käytöstä vaarallisissa olosuhteissa 18 päivänä toukokuuta 1995 annetun valtioneuvoston päätöksen (815/95) 7 §:n nojalla:

1 §

Kylmällä kaudella vaadittavan turvaohjaamon kantava rakenne

Turvaohjaamon kantavan rakenteen (ROPS) tulee olla valmistettu pakkasenkestävästä materiaalista. Ohjaamon katsotaan täyttävän sitä koskevat määräykset, jos se on valmistettu seuraavien vaatimusten mukaisesti:

1) standardin ISO 3463:1989 ”Wheeled tractors for agriculture and forestry — Protective structures — Dynamic test method and acceptance conditions” kohta 11.6;

2) standardin ISO 5700:1989 ”Wheeled tractors for agriculture and forestry — Protective structures — Static test method and acceptance conditions” kohta 11.6; tai

3) asiakirjan OECD standard codes for the official testing of agricultural tractors Code III kohta 13 tai Code IV kohta 10.

2 §

Kylmällä kaudella vaadittava lämmityslaitte

Ohjaamon lämmityslaitteen katsotaan täyttävän sitä koskevat määräykset, jos se testiolosuhteissa täyttää seuraavat vaatimukset:

1) tehtäessä lämmityslaitteen koetus standardin ISO 6097:1989 mukaisella menetelmällä ohjaamon lämpötila nousee 30 minuutissa -15°C asteesta vähintään $+20^{\circ}\text{C}$ asteeseen, lämpötilaerot eri mittapisteissä eivät ylitä 6°C eikä jalkatilan mittapisteiden lämpötila ole alempi kuin yläpään pisteessä;

2) tehtäessä huurteenpoistolaitteen koetus standardiin ISO 6097:1989 perustuvalla menetelmällä kokeen alkulämpötilan ollessa -15°C ohjaamon tuulilasin mitta-alueen pinta sulaa 30 minuutissa; kokeen aikana ilman nopeuden tuulilasilla tulee olla 1...2 m/s, ja

tutkittavissa pinnoissa tulee olla jäätä 0.044 g/cm^2 ; tuulilasin mitta-alueen yläreuna määritellään 660 mm istuimen mittapisteen (SIP) yläpuolella olevan referenssipisteen läpi menevän vaakatason, alareuna referenssipisteestä 20 astetta alaspäin menevän tason sekä sivureunat referenssipisteestä 20 astetta sivulle menevien pystytasojen ja tuulilasin pinnan leikkausviivojen mukaan.

3 §

Melutaso kuljettajan paikalla

Kuljettajan paikan melutaso mitataan standardin ISO 5131:1982, asiakirjan OECD Code V tai direktiivin 77/311/ETY liitteen 1 (kuormitettuna sekä ovet ja ikkunat suljettuna) mukaisesti.

4 §

Kuormainkäytössä vaadittavat taka- ja sivuikkunat

Taka- ja sivuikkunoiden tai niiden suojusten sekä niiden kiinnityksen katsotaan täyttävän niitä koskevat määräykset, jos ne täyttävät standardin ”ISO 8084:1993 Machinery for forestry. Operator protective structures. Laboratory tests and performance requirements” mukaiset lujuusvaatimukset.

5 §

Kuormainkäytössä vaadittava ohjaamon katto

Ohjaamon katon on oltava riittävän luja putoavien esineiden varalta. Lujuus katsotaan riittäväksi, jos katto on valmistettu vähintään 1,5 mm paksusta teräslevystä tai jos se kestää standardin ”ISO 3449:1992 Earth-

moving machinery — Falling object protection structures — Laboratory tests and performance requirements” mukaisen 1365 J energialla tehdyn lujuuskokeen.

7 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1997.

6 §

Hydrauliletkujen suojaus

Hydrauliletku on suojattava, jos paine voi siinä ylittää 3,5 MPa

Helsingissä 10 päivänä lokakuuta 1995

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Ylitarkastaja Leo Suomaa

N:o 1186

Verohallituksen päätös**pidätystodistuksen antamiselvöllisyyden rajoittamisesta ja ennakonpidätyksen sekä yhtiöveron hyvityksen hyväksi lukemisesta**

Annettu Helsingissä 6 päivänä lokakuuta 1995

Verohallitus on 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 20 §:n 2 momentin ja 34 §:n nojalla, sellaisina kuin 20 §:n 2 momentti on 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (482/81) ja 34 § on 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1338/90) sekä 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 105 §:n 1 ja 3 momentin nojalla, sellaisina kuin 1 momentti on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1548/92) ja 3 momentti on 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (313/82), määrännyt:

1 §

Pidätystodistusta ei ole annettava:

1) eläkkeestä, elinkorosta eikä eläkevakuutuksen vakuutusmaksujen palautuksena, takaisinostolla tai muutosarvona maksetusta suorituksesta,

2) päivärahasta, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahasta eikä muusta tulojen ja elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta, joka perustuu sairausvakuutuslakiin, kansaneläkelakiin tai potilasvahinkolakiin,

3) pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla maksetusta päivärahasta eikä muusta tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta,

4) tuloverolain 34 §:ssä tarkoitettuhenki- vakuutuksen nojalla maksetusta vakuutus- suorituksesta, vakuutusmaksujen palautuksesta ja takaisinostolla saadusta määrästä eikä muutosarvosta,

5) muun kuin 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen vakuutuksen nojalla maksetusta päivärahasta eikä muusta vastaavasta tulojen ja elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta eikä sairaalavakuutuksen perusteella maksettavasta hoitopäiväkorvauksesta,

6) tartuntatautilain (583/86) nojalla maksetusta päivärahasta eikä ansionmenetykskorvauksesta,

7) rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain (935/73) nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta,

8) työttömyysturvalain (602/84) nojalla maksetuista etuuksista eikä työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (763/90) tarkoitettu koulutus- ja erityistuesta,

9) työllisyysasetuksen (130/93) nojalla yrittäjäksi ryhtyvälle työttömälle tai vajaakuntoiselle työttömälle henkilölle maksetusta tuesta eikä ammatinvalinnan ohjauksesta annetun lain (43/60) nojalla maksetusta vastaavasta tuesta,

10) työllisyysasetuksen (130/93) nojalla työttömälle maksetusta työharjoittelutuesta eikä omatoimiseen työllistämiseen annetusta tuesta,

11) opintotukilain (65/94) nojalla maksetusta aikuisopintorahasta,

12) lapsen kotihoidon tuesta,

13) valtion virkamieslain (750/94) nojalla maksetusta toistuvasta korvauksesta,

14) ulkomaanedustuksen virkamiesten puolisoille maksettavasta erityiskorvauksesta annetun lain (657/89) nojalla maksetusta erityiskorvauksesta,

15) tuloverolain (1535/92) 74 §:ssä tarkoitettuista erityistuloista,

16) sellaisista rakennustoiminnan aloilla maksetuista lomapalkoista, lomakorvauksista

ja lomaltapaluurahoista (lomarahoista), jotka työnantaja on valtakunnallisen työehtosopimuksen mukaan tilittänyt Postipankkiin työntajajärjestön erityiselle postisiirtotilille,

17) henkilöstörahaston jäsenilleen maksamasta rahasto-osuudesta ja ylijäämästä,

18) sairausvakuutuslain mukaisen omavastuun korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain (118/91) mukaisesta päivärahasta,

19) kuntoutusrahasta ja kuntoutusavustuksesta ja kuntoutusajalta tapaturma- ja liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annettujen lakien (625/91 ja 626/91) nojalla maksetusta ansionmenetykskorvauksesta,

20) vakuutuslaskalain (1164/92) tarkoitettujen kassojen suorittamista etuuksista,

21) työtaistelun johdosta asianomaisen työmarkkinajärjestön suorittamasta veronalaisesta avustuksesta eikä muusta siihen rinnastettavasta avustuksesta,

22) ennakkoperintälain soveltamisalaan kuuluvasta luotto- tai rahoituslaitoksen sekä muun ammattimaisen arvopaperikaupan tai arvopaperien välitystoiminnan harjoittajan suorittamasta tai välittämästä korosta eikä jälkimarkkinahyvityksestä,

23) ennakkoperintälain soveltamisalaan kuuluvasta joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskijan maksamasta korosta tai lainan koroksi katsottavasta tuotosta,

24) sijoitusrahaston maksamasta voittoosuudesta,

25) maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/92) mukaisesta luopumiskorvauksesta,

26) palkkaturvaviranomaisen palkkaturvalain (649/73) nojalla suoraan työntekijälle maksamasta palkkaturvasta,

27) puutavaran ostajan puutavaran myyjälle maksamasta kauppahinnasta ja vakuutuslaitoksen metsää kohdanneen vahingon perusteella suorittamasta vakuutuskorvauksesta,

28) patentin, tekijänoikeuden tai muun niihin verrattavan oikeuden perusteella maksetuista korvauksista,

29) sosiaalihuoltolain 27 a §:ssä (1365/92) tarkoitettua vammaisen tai sairaan alaikäisen lapsen vanhemmalle maksettavasta omaishoidon tuesta,

30) työmarkkinatuesta annetun lain (1542/93) mukaisesta työmarkkinatuesta,

31) työllisyysasetuksen muuttamisesta ane-

tun asetuksen (51/94) mukaisesta osa-aikalisästä,

32) työvoimapalveluihin liittyvistä etuuksista annetussa asetuksessa (1253/93) tarkoitettua vajaakuntoiselle ja ammatinvalinnan ohjauksessa olevalle maksetusta päivärahasta,

33) avolaitoksessa rangaistusta suorittavan vangin saamasta toimintarahasta eikä

34) ennakkoperintälain (1215/94) 6 §:ssä tarkoitettua muuna kuin palkkana pidettävästä työstä maksetusta korvauksesta eikä urheilijan palkkiosta.

2 §

Ennakkonpidätykset luetaan 1 §:ssä mainituista Suomesta saaduista tuloista verovelvollisen hyväksi suorituksen maksajan ennakkoperintäasetuksen 34 §:n tai ennakkoperintälain 33 §:n nojalla antamassa vuosi-ilmoituksessa tahi ennakkoperintäasetuksen 31 §:ssä tarkoitettua rekisteröimättömän työnantajan tilillepanokortissa antamien tietojen perusteella. Satunnaisen puunostajan toimittamat ennakkonpidätykset luetaan puun myyjän hyväksi satunnaisen puunostajan tilillepanokortin tietojen perusteella.

3 §

Muusta kuin 1 §:ssä mainitusta tulosta toimitettu ennakkonpidätys voidaan pidätystodistuksen puuttuessa lukea verotuksessa hyväksi ennakkoperintäasetuksen 34 §:n nojalla annettua vuosi-ilmoituksessa tai ennakkoperintäasetuksen 31 §:ssä tarkoitettua rekisteröimättömän työnantajan tilillepanokortissa ilmoitetun tietojen perusteella.

4 §

Yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitettu hyvitys luetaan siihen oikeutetun osingonsaajan hyväksi osingonsaajan veroilmoituksessa ja osingon maksajan vuosi-ilmoituksessa ilmoitetun osingon perusteella.

5 §

Verotuslain 103 §:n 1 momentissa tarkoitettu ennakko, joka on kansainvälisen sopimuksen nojalla siirretty vieraasta valtiosta Suomeen, luetaan verovelvollisen hyväksi sopimusvaltion asianomaisen veroviranomaisen antaman selviytyksen perusteella.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1995. Päätöstä sovelletaan ensimmäi-

sen kerran vuonna 1995 maksettuihin suorituksiin ja vuodelta 1995 toimitettavaan verotukseen.

Päätöksellä kumotaan verohallituksen pidä-

tystodistuksen antamisvelvollisuuden rajoittamisesta ja ennakonpidätyksen hyväksi lukemisesta 26 päivänä lokakuuta 1994 antama päätös (1022/94).

Helsingissä 6 päivänä lokakuuta 1995

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Riitta Roos

N:o 1182—1186, 1 arki

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
PAINATUSKESKUS OY, HELSINKI 1995
